

กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547

1. บรรยากาศอันตราย ได้แก่
  - มีออกซิเจนต่ำกว่าร้อยละ 19.5 หรือมากกว่าร้อยละ 23.5
  - มีก๊าซ ไอ ละอองที่ติดไฟหรือระเบิดได้เกินร้อยละ 10 ของค่า LEL
  - มีฝุ่นที่ติดไฟหรือระเบิดได้เท่ากับหรือมากกว่าค่า LEL
  - มีค่าความเข้มข้นของสารเคมีแต่ละชนิดเกินมาตรฐานที่กำหนด
  - สภาพแวดล้อมที่อาจเป็นอันตราย
2. จัดให้มีป้าย “ที่อับอากาศ อันตราย ห้ามเข้า” ติดไว้บริเวณทางเข้าออกที่อับอากาศ
3. ห้ามลูกจ้างที่เป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ โรคหัวใจ หรือโรคอื่นที่อาจเป็นอันตรายเข้าไปในที่อับอากาศ
4. จัดให้มีการตรวจวัดและบันทึกสภาพอากาศในที่อับอากาศทั้งก่อนและระหว่างที่ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ
5. หากตรวจพบบรรยากาศอันตรายต้องประเมินและค้นหาว่าเกิดจากสาเหตุใด
6. หากมีบรรยากาศอันตรายแต่จำเป็นต้องให้ลูกจ้างเข้าไปทำงานต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้าง
7. เก็บบันทึกผลการตรวจวัด การประเมินสภาพอากาศ และการดำเนินการแก้ไขให้สามารถตรวจสอบได้
8. ในการทำงานในที่อับอากาศต้องมีผู้ควบคุมงานอย่างน้อย 1 คน เพื่อทำหน้าที่ดังนี้
  - วางแผนการปฏิบัติงานและการป้องกัน โดยปิดประกาศเป็นลายลักษณ์อักษร
  - ดำเนินการซ่อมตามแผนที่วางไว้
  - ควบคุมให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
  - สั่งหยุดการทำงานหากพบเหตุที่อาจเกิดอันตรายต่อลูกจ้าง
9. ต้องมีผู้ช่วยเหลือที่ผ่านการอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศอย่างน้อย 1 คน พร้อมด้วยอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิต ฝ้าบริเวณทางเข้าออกที่อับอากาศโดยต้องสามารถติดต่อกับลูกจ้างที่ทำงานในที่อับอากาศได้ตลอดเวลา
10. จัดให้มีสิ่งปิดกั้นไม่ให้บุคคลเข้าหรือตกลงไปในที่อับอากาศ
11. มีการปิดกั้นหรืออื่นๆที่เป็นการป้องกันไม่ให้พลังงาน สาร หรือสิ่งที่เป็นอันตรายเข้าสู่บริเวณที่อับอากาศ
12. จัดและตรวจสอบให้มีอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เหมาะสมในการใช้งานในที่อับอากาศ และอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ปลอดภัย
13. จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการใช้งาน
14. ห้ามอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานที่ก่อให้เกิดความร้อนหรือประกายไฟในที่อับอากาศ เว้นแต่มีมาตรการป้องกันที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

15. ห้ามอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานที่ใช้ไอระเหยง่าย สารพิษ หรือสารไวไฟในที่อับอากาศ เว้นแต่มีมาตรการป้องกันที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
16. นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ในการอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ หรืออาจมอบหมายเป็นหนังสือให้ลูกจ้างที่ผ่านการอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศเป็นผู้รับผิดชอบแทนได้ พร้อมจัดเก็บเอกสารหลักฐานไว้ให้สามารถตรวจสอบได้
17. จัดให้มีหนังสืออนุญาตให้ทำงานในที่อับอากาศทุกครั้ง โดยมีรายละเอียดอย่างน้อยดังนี้
  - ที่อับอากาศที่อนุญาตให้เข้าทำงาน
  - วันและเวลาในการทำงาน
  - งานที่ให้ลูกจ้างเข้าไปทำ
  - ชื่อลูกจ้างที่เข้าไปทำงาน ชื่อผู้ควบคุม และชื่อผู้ช่วยเหลือ
  - มาตรการความปลอดภัยที่เตรียมไว้
  - ผลการตรวจสภาพอากาศ
  - อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและอุปกรณ์ช่วยเหลือ
  - อันตรายที่อาจเกิดและวิธีการหลีกเลี่ยง
  - ชื่อและลายมือชื่อผู้ขออนุญาตและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาต
18. เก็บหนังสืออนุญาตไว้ให้สามารถตรวจสอบได้ และปิดประกาศสำเนาหนังสือไว้ที่ทางเข้าที่อับอากาศ
19. จัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศแก่ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในที่อับอากาศ และจัดเก็บเอกสารหลักฐานไว้ให้สามารถตรวจสอบได้

ผู้สรุป

นายธนวัฒน์ แยมดี

นักวิชาการความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม